

noget med, at vi kender nogle konkrete eksempler. Men det er helt afgørende, at domstolene og dommerne ikke kun er uafhængige, men også fremtræder som uafhængige.

Hvordan kan vi så gribe det an? Den ene mulighed er selvfølgelig at forbyde bibeskæftigelse, og det har jeg forholdt mig til. Den anden mulighed er, at der er størst mulig offentlighed omkring det, og derfor er forslaget, som det ligger her, efter vores opfattelse ikke tilfredsstillende, fordi der ikke er tilstrækkelig offentlighed omkring dommeres bibeskæftigelse.

Nogen vil så indvende: Jamen hvorfor skal der være det? Der er jo ikke offentlighed om andre personer, andre sager på tilsvarende måde. Men det er altså, fordi dommerne efter vores opfattelse er noget helt specielt.

I den forbindelse vil jeg også godt anføre, at den konkrete tilladelse til bibeskæftigelse efter vores opfattelse burde gives af Domstolsstyrelsen. Det er ikke tilfredsstillende, at det alene gælder retspræsidenterne. En retspræsident, der selv har megen bibeskæftigelse og derfor har en vis forståelse for, at andre også har det, er måske ikke den rigtige til at kontrollere. Og under alle omstændigheder må man sige: Hvem er det, der kontrollerer retspræsidenterne i den forbindelse?

Med hensyn til bibeskæftigelse har jeg kunnet konstatere i forbindelse med en tidligere debat, da forslaget var til behandling i sidste samling, at nogle sagde: Jamen det gælder jo ikke andre, det gælder ikke engang folketingsmedlemmerne; de skal ikke oplyse om bibeskæftigelse.

For det første mener vi, at folketingsmedlemmerne burde gøre det, men uanset det vil jeg godt anføre, at for dommerne er det noget helt specielt. Det skyldes, at dommerne er noget særligt, og det skal de være. Dommernes integritet skal ikke på nogen måde kunne antastes; det er igen det, at bare mistanken er et problem. Dommerne skal ikke kunne udsættes for nogen som helst form for mistanke, og dommerne er jo også sikret imod afskedigelse; derfor er dommerne noget specielt. Politikere kan afskediges, regeringen kan afskediges, det kan dommerne ikke, og det er helt rigtigt. Derfor mener jeg også, man godt til gengæld kan stille nogle krav om fuld offentlighed, således at mistanke overheadet ikke skal kunne opstå.

Jeg vil også godt anføre, at det, som ligger i forslaget om, at man skal lægge op til en bredere kreds med hensyn til at finde rekruttering

til domstolene, er vi enige i. Vi er tilhængere af en meget bred rekruttering, og vi mener under ingen omstændigheder, at det er i modstrid med tanken om, at man selvfølgelig skal have den bedste ekspertise, juridisk ekspertise, ved domstolene.

Med de bemærkninger vil jeg godt sige, at vi altså har nogle mindre problemer med forslaget, specielt omkring det med bibeskæftigelse, men at vi er tilhængere af grundkonstruktionen, hvor man indskyder Domstolsstyrelsen og Dommerudnævnelsesrådet som, skal vi sige, garanten for, at domstolene og dommerne ikke kun er uafhængige, men også fremtræder som uafhængige.

Men vores endelige stillingtagen vil altså afhænge af behandlingen i udvalget.

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti har vi med glæde noteret, at man nu omsider er nået frem til, at man kan udskille domstolene. Det har været et behov i lang tid, og det er noget, som vi hilser med stor tilfredshed.

Vi har bemærket, at der er flere mennesker med gode meninger og stor indsigt, der har udtalt sig om det her. Vi har bemærket f.eks. lektor i folkeret ved Københavns Universitet Lars Adam Rehof, der har sagt, at det er stødende for retsbevidstheden, at magtbaseerne på den måde hænger sammen, som det jo er tilfældet i dag, hvor domstolene hører under Justitsministeriet.

Vi har bemærket, at højesteretsdommer Per Walsøe har sagt, at den næsten automatiske rekruttering, der har været fra Justitsministeriet af de dommere, vi kender i dag, meget nemt kan føre til det, han kalder en korrumpierende magt, og det er jo ikke særlig positivt i et dansk retssamfund, hvis det virkelig er tilfældet.

Vi må nok erkende, hvis vi med vores politiske holdning i Dansk Folkeparti ser på tingene, er der da afgørelser ved domstolene, hvor man ikke kan udelukke, at der har været tale om en slags korrumpierende magt. Det er vi ikke særlig tilfredse med, og det kan der forhåbentlig gøres op med – forhåbentlig via dette forslag.

Vi mener derfor, det er helt påkrævet, at man kommer med det her forslag. Vi mener, det er positivt, men samtidig er vi altså skuffede over, at man ikke har gennemtænkt tingene på forhånd, inden man kommer med forslaget. Det har endda være til en behandling i Folketinget i sidste samling, og stadig væk er der nogle ting,